

ע"פ 1682/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערערים: 1. רשת מדיה בע"מ
2. רביב דרוקר

נ ג ד

המשיבים: 1. בנימין נתניהו
2. מדינת ישראל
3. גבי שרה סגל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים מיום 7.3.2021 בת"פ 67104-01-20 שניתנה על ידי כב' השופט ר' יעקובי

תאריך הישיבה: ב' בניסן התשפ"א (15.03.21)

מזכיר הרכב: ישראל רוזנברג

קלדנית: רינה י'

בשם המערערים: עו"ד זאב ליאונד; עו"ד דור ליאונד; עו"ד פרייס סיטון

בשם המשיב 1: עו"ד עמית חדד; עו"ד נעה מילשטיין; עו"ד אביחי יהוסף; עו"ד יאיר לשם

בשם המשיבה 2: עו"ד איתמר גלבפיש; עו"ד אלון גילדין

בשם המשיבה 3: אין התייצבות

פרוטוקול

1

2 כבוד השופט נ' סולברג: קראנו את הערעור המפורט ועכשיו, בעל-פה, יש להתמקד בעיקר. אותו
3 סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי לא נועד להסדיר במישרין את הסוגיה של פרסום תיעוד חזותי.
4 זהו סעיף פלילי ואפשר ללמוד ממנו שעקרונית, באישור בית המשפט, יכול להיות שאפשר לתעד
5 תיעוד חזותי וקולי. אנחנו דנים בשאלה – מתי ובאיזה נסיבות יש מקום לתת אישור כזה?
6 ובנסיבות העניין הזה כאן, כאשר אין מניעה לפרסם את התוכן והתמלילים, להבדיל מהתיעוד
7 החזותי, אדוני צריך לשכנע אותנו מה התרומה השולית של התיעוד החזותי הזה. נדמה לי כי
8 בית המשפט המחוזי קרא לזה "תוספת צבע", או משהו כזה. אנו מבינים מעט בתקשורת, רק
9 מעט, אבל מבינים שהתיעוד החזותי נותן אפקט מסוים. שאלתי, אדוני, מה התוספת לזכות
10 הציבור לדעת ולחופש המידע באותו תיעוד חזותי, כשהתמלילים כבר פומביים וידועים?

1
2 עו"ד ליאונד: סעיף 13 והרקע שלו והרציונל שלו זה השיקול הראשון והמכריע שיש. השיקול
3 השני הינו, האם בתוספת הזאת שבית משפט קמא קרא לו "תוספת צבע", האם יש בו לפגוע
4 בהליך המשפטי? הדבר השלישי זה האינטרס הציבורי וזהות הגורמים הנוגעים לעניין זה. כמו
5 למשל בעניין עמר, בן אליעזר ואישים נוספים, ככל שזה עלה בכלים השלובים הללו המשקל
6 לפרסם עלה ועלה.
7 מבחינת בית המשפט קמא, הוא לא נתן משקל ראוי לנושא ההסכמה משום שסבר שניים:
8 ראשית, הוא אמר - הגברת, לא יודע אם היא היורשת, והיתה פנייה מיוחדת למזכירות בית
9 המשפט והגברת א' אמרה שהיא עומדת מאחורי אי ההתנגדות שלה לפרסום. אין ספק שהיא
10 הדמות הרלוונטית בעניין הזה. כל טענה שאומרת שזו זכות אישית לא רלוונטית לעניין זה. גם
11 אם נקבל טענה זו, הרי בשורת חוקים, כולל בחוק ההגנה, שהוא הרלוונטי למי פונים במקרה
12 של צילום, או תרומת איברים - פונים לבת הזוג.
13
14 כבוד השופט נ' סולברג: נניח כעת לנושא הפרטיות שאדוני מאוד מדגיש אותו. מה לגבי - אפקט
15 מצנן על נחקרים פוטנציאליים, אנשים שיחששו להעיד מפאת חשש שאח"כ יפיצו תיעוד חזותי
16 של החקירה שלהם? אנחנו רוצים לעודד נחקרים ועדים להעיד. לא רוצים אפקט מצנן.
17
18 כבוד השופט א' שטיין: עו"ד ליאונד, אדוני יכול להפנות לאותם פסקי דין של הסכמה הפוכה:
19
20 עו"ד ליאונד: בהחלט, פסק דינו של השופט כבוד השופט י' אלרון (מצטט). דהיינו, ברגע
21 שיודעים, לנחקר יש זכות וטו. אם הוא אומר "לא" נגמר העניין בגדול. אם הוא מסכים זה
22 העוגן המרכזי.
23
24 כבוד השופט א' שטיין: אין אפקט מצנן לחוקר שמצלמים אותו?
25
26 עו"ד ליאונד: לא, בתי המשפט אומרים הפוך, כבוד השופטת ברלינר בבית המשפט המחוזי תל
27 אביב אומרת שיש לציין בהוראות לפרקליטות, שזה ניתן בהסכמת הנחקר וזה פותר את כל
28 הבעיות. כל האפקט המצנן הזה מתפוגג ואין לו ערך. מנגד, יש שיקולים נוספים ושורת
29 אינטרסים שיש לאזן ביניהם.
30
31 כבוד השופט א' שטיין: לא יודע למה צריך לאזן ביניהם, הדלפה היא משהו לא חוקי.
32
33 עו"ד ליאונד: אף אחד לא יודע אם הדלפה היא חוקית או לא.
34
35 כבוד השופט א' שטיין: אז תברר.
36

1 עו"ד ליאונד : אם ניקח את זה, אין ערך לסעיף 13. תמיד יש הדלפות ואין שום חוק לעשות את
2 זה.

3

4 כבוד השופט א' שטיין: אדוני חושב שהחריג של סעיף 13 אולי יש לו יותר נפח ממה שאתם
5 טוענים, אתם רוצים להיכנס לחריג שקובע סעיף 13 ולא לכלל והנטל הוא עליכם.

6

7 עו"ד ליאונד: כפי שבית משפט למטה אומר, הציבור יטעה לחשוב שזה יהיה בדיון. אנחנו
8 מדגישים בכתבה שזה לא חלק מהמשפט.

9

10 כבוד השופטת י' וילנר: לדעת אדוני, כשיש שיקולים בלעדיים, זה אחד, הפגיעה בפרטיות
11 והשני, שזה יכול להפריע למשפט וכאן זה לא יהיה, מה השלישי?

12

13 עו"ד ליאונד: האינטרס הציבורי המתעצם ככל שהדמויות הנוגעות בעניין

14

15 כבוד השופטת י' וילנר: מה האינטרס לחשוב דווקא עכשיו ולא במשפט? למה צריך דווקא את
16 הוויזואליות?

17

18 עו"ד ליאונד: אין משמעות לנושא השלב, כך אומרת במפורש הפרקליטות וזה לא האישו,
19 העדים לא יעידו.

20

21 כבוד השופטת י' וילנר: מדוע האינטרס הציבורי לא בא על סיפוקו?

22

23 עו"ד ליאונד: רק החזות הוויזואלית והקולית יכולה לפתור את הבעיה. כאשר המשיב בשורה
24 ארוכה של התבטאויות בכלל מדבר על זה שתופרים תיקים, יש בעיה עם רשויות האכיפה
25 ובמקרה הספציפי הזה, אומר הליכוד בתגובתו (מצטט), אפשר להישאר עם הדבר הזה והמשיב
26 קובע את הקיבוע והציבור באמת יחשוב שזה העניין.

27

28 כבוד השופט נ' סולברג: אנחנו מבינים שהתמליל פחות מרשים את הציבור, אבל התוכן קיים.
29 התשובה למה שאומר המשיב 1 נמצאת בתמלילים. הם בני השגה, אפשר לצטט מהם. אין
30 תוספת תוכנית בתיעוד החזותי.

31

32 עו"ד ליאונד: אם הדיבור היה קוהרנטי, מדובר על מי שיצא מניתוח ועשו עליו מניפולציות, זה
33 מה שהם אומרים ואין טוב ממראה עיניים. הציבור יחליט אחרי שהוא יראה, היום הציבור
34 שומע את הפרסום של המשיב שאומרים שזה מה שהיה. הציבור יכול רק לדמיין, למה לדמיין?
35 הרי לא מדובר בסוד, הדלתא רק מדברת כאן, אמרו, בין המלל לבין איך שזה נראה ונשמע.
36 במקרה הזה אומרים שהופעלו אמצעים נוראיים, שומו שמיים, אפשר לראות את זה.

37

כבוד השופטת יי וילנר : למה בשלב זה?

עו"ד ליאונד : אין לזה קשר למשפט, זה מה שאומרת הפרקליטות. זה לא מוגש כראיה.

כבוד השופט נ' סולברג : אז דווקא יש חשש להשפעה על עדים, הם יתייחסו לזה מבלי שהדבר יוגש למשפט. ההגנה במשפט שומטת כלי חשוב של חקירה נגדית, וההודעה של סגל ז"ל תרחף בחלל האוויר ובדיוני בית המשפט, מבלי יכולת לבקר אותה.

עו"ד ליאונד : הפרקליטות אמרה את דברה בעניין זה שאין את הדבר הזה. אגב, כל בית המשפט אפילו לא הציג את העמדה הפרקליטות.

עו"ד גלבפיש : זה לא מה שאמרה הפרקליטות.

עו"ד ליאונד : הפרקליטות אומרת (מצטט),

עו"ד גלבפיש : שלו, לא בכלל.

עו"ד ליאונד : הדברים מדברים בעד עצמם, הרי זה לא צבע, מלקים אותנו פעמיים : פעם אחת אומרים שזה צבע, פעם שניה אומר בית המשפט שאין את עקרון פומביות הדיון, מה הקשר? זה לא יהיה בדיון, נקודה. יש לנו הסכמה וזה השיקול המכריע.
מצד אחד אומרים שזה לא בתוך הדיון, מצד שני, מלקים אותנו שזה בדיון והרי זה דבר והיפוכו.

כבוד השופטת יי וילנר : יש שני דברים שונים, השאלה אם זה בחומר הראיות ועל כך השיבה הפרקליטות בשלילה. השאלה השניה - האם תהיה השפעה על הדיון? חברו אומר שיכול להיות שזה ישפיע על עדים.

עו"ד ליאונד : האמירה הזו, בכל הכבוד, היא כללית וסתמית.

כבוד השופטת יי וילנר : השאלה – מדוע בשלב זה?

עו"ד ליאונד : במקרה הזה נושא השיח הציבורי היום, נעזוב את המשפט, הוא לא רלוונטי, שתופרים תיקים. יש לנו כאן מקרה יוצא דופן של מישהו שלא משתתף בתיק, רואים שהוא נחקר, הוא כבר נפטר.

כבוד השופטת יי וילנר : את זה לא רואים מהתמליל?

1 עו"ד ליאונד : לא, לגבי הקוהרנטיות וראיתי מה הדאיג את העד, הטריד אותו הפקקים שיחזור
2 בשעה שלוש מהחקירה, לא ראיתי שום עניין של לחץ שלו, יראה הציבור ויקבע. אם זה לא יקרה
3 נישאר עם הדברים של רוה"מ.

4
5 כבוד השופט א' שטיין : מבחינה משפטית יש לכם עמדה? יש חוק שאומר שיש כלל וחריג, ויש
6 את נטל ההוכחה. אדוני יכול להגיד שאין לו עמדה לנטל ההוכחה. מה העמדה של אדוני?

7
8 עו"ד ליאונד : זה לא חוק כמו בסוביודיצה שאומר עבירה. בית המשפט למטה הלין עלינו. מה
9 עשינו? מה שצריך לעשות.

10
11 כבוד השופט א' שטיין : אין לאדוני טענות לגבי נטל ההוכחות. המחוקק נתן דעתו ואמר שהכלל
12 הינו שלא מפרסמים והחריג שמפרסמים.

13
14 עו"ד ליאונד : יש שיקול דעת של בית המשפט וכדי לקבל את שיקול דעתו, קראתי בעיון פסיקה
15 ארוכה שהבאנו אותה במהלך הודעת הערעור, כולל השופט כבוד השופט י' אלרון ואחרים
16 שאומרים שיש מקרים שבהם זה מתגבר. במקרה בו הנחקר מתנגד אפילו מפרסמים את זה
17 ומתי? כשהדמויות הן חשובות יש חשיבות חברתית, כאשר הגיע רוה"מ ואמר שזה נתפר, יש
18 הזדמנות לראות את זה. זה לא יהיה בהליך, מי יושפע מזה? יש פסק דין שיף שציטטנו אותו
19 ושם נאמר - "חשש ממשי" לגבי הנטלים שכבודו אמר (מצטט מפסק דין ב"ש 68267-11-20).
20 חשוב שהעדים יידעו שברגע שהם לא יסכימו זה לא יקרה. בעניין הזה חשוב לומר שהדברים
21 הובאו בצורה שאין אפשרות לגעת בעניין המשפטי. איך זה יכול להשפיע? אם נקבל גישה זו של
22 בית המשפט קמא אנחנו במצב שסעיף 13 אפשר לנעול אותו ויש פה השפעות רוחב עצומות
23 ויוצא שנסגר החלון. יש פה השפעות רוחב על העיתונות, יש פה מסר שחלילה ייצא שמה יישאר
24 באוויר, זה התגובה של המשיב, שעשו פה באמת דברים שלא ייעשו, מה שאמת - היא לא תהיה
25 ולמרות שלא תשפיע במשפט ואין לה ערך ואלה דברים קשים, סעיף 13 ובין אם הנטל עלינו,
26 אני מסכים שהנטל עלינו, אם בית המשפט לא ייתן אישור במקרה זה, באיזה מקרה ייתן
27 אישור? בתי המשפט נתנו לזה משמעות הפוכה גדולה, זה חשוב. עוד דבר, אומרת השופטת
28 ברלינר להחליף את מי שהסכים, זה השיקול המרכזי, זו שיטה מיוסדת ולהגיד בכל זאת,
29 למרות שהסכים, בלשונה - פטרוניזם שלא לצורך ושלא במקומו. אם נשקול על כפות המאזנים,
30 זה המקרה המובהק לבקשה במיוחד שבית המשפט קורא לזה צבע, אי אפשר לעשות את זה
31 לכל הכיוונים, אם זה רק צבע, לפחות הציבור יידע.

32
33 עו"ד חדד : אין הסכמה, בניגוד למה שאומר חברי. יש נייר קצרצר ובו כתוב "הסכמה" וכתוב בו
34 בחתימתה של שרה סגל (מצטט), קודם כל, מצג הדברים שהוצג לאלמנה, הגב' סגל, לפני
35 שחתמה על הנייר הוא מצג שגוי כי יש דרך למנוע. "מר דרוקר הסכים הסכמת... " (מצטט),
36 "יפעלו על פי דין". "משאירה לשיקול דעת בית המשפט" וזו לא הסכמה.

37

1 כבוד השופטת יי וילנר: מאחר והתמליל כבר קיים, אין דרך למנוע, כך היא אומרת, כך קראתי
2 אתמול.

3
4 עו"ד חדד: מקריאה ראשונה גם חשבתי כך, ואז ראיתי "בין היתר משידור הקלטת של פואד".
5 בכל מקרה, הסכמה זה לא וזו הותרה לשיקול דעת. אנחנו עוסקים בערעור. אני שואל את עצמי
6 מה עילת התערבות של בית המשפט של ערעור? איני רואה כל טעות בפסק הדין בהחלטה
7 המנומקת של בית המשפט קמא.

8
9 כבוד השופטת יי וילנר: הטעות לדברי חברו, היא שמתקיימים החריגים.

10
11 עו"ד חדד: אבקש להסיר מהשולחן חיילים, אחת – חברי חזר שוב ושוב שהסכמה היא הבריה
12 התיכון של סעיף 13. חברי שם על זה את מרכז הכובד, כי אין לו משהו אחר. מפנה אל 4275/07
13 רשות השידור נ' מדינת ישראל, שם נדון עניין זדורוב הסכים לשדר את חקירותיו, לא במשתמע.
14 בית המשפט אמר שבשלב זה, מקדמי, לא מפרסמים.

15
16 כבוד השופטת יי וילנר: חברו אומר שלושה טעמים: פגיעה בפרטיות, לא יפגע במשפט, יש
17 הסכמה.

18
19 עו"ד חדד: העדות הזאת נועדה להשפיע על המשפט וזו הסיבה, אומר זאת המערער בעצמו. הוא
20 התראיין לכיכר השבת והוא אומר, דרוקר, חד משמעית "אני רוצה להשפיע..." (מצטט). אנחנו
21 עם הדלפה אסורה שפורסמה באופן חלקי, דקה וחצי ממנה, ללא אישור של בית המשפט. שלא
22 תיטען טענה של טעות, ניתנה החלטה והגשנו בקשה לעיון חוזר, הודענו לחבריי, הפנינו
23 לפסיקת בית המשפט העליון שאומרת שסעיף 13 חל ובכל זאת, פרסמו דקה וחצי וניסו לקבוע
24 עובדות בשטח. ערב שלב ההקראה, ב-20/5 הוא קיים תכנית שלמה במקור, וקרא לה תכנית
25 נתניה, משפט ציבורי או משפט פומבי והביא עדים והשמיע חומרים. ב-24/5 שואלת אותו יעל דן
26 "זו התכלית, לחזק אותו?" (מצטט), המראינת אומרת שזה שיבוש הליכי משפט.

27
28 כבוד השופט נ' סולברג: איננו חיים מפיו של דרוקר, המוטיבציה שלו ברורה, לפי מה אדוני
29 מתאר. יותר רלוונטית זו הערכת הפרקליטות, שלא תהיה פגיעה במשפט הפלילי בעטיו של
30 פרסום התייעוד החזותי.

31
32 עו"ד חדד: לא, היא לא אומרת את זה, ב-20/6 שואלים את דרוקר מדוע לא תתנהל בין כתלי
33 בית המשפט? הרי כל מה שאמרו פה, לא מופיע בתגובה שלנו, דברי הליכוד לכך שנעשו דברים
34 פסולים. הרי דברים אלה יתבררו בבית המשפט, ייחקרו בחקירות נגדיות. בית המשפט הזה
35 בהלכות מיסודות, ברורות, אומרות שהמקום לסוג כזה של טענות זה לא בטלוויזיה ובעיתונים.

36
37 כבוד השופטת יי וילנר: אדוני הולך מסביב, אנחנו בסעיף 13 והשאלה מתי מתקיים החריג.
38 אמרתי לו שחברו אומר שיש שלושה שיקולים שבית המשפט יביא בחשבון האם קיים החריג, כן

1 או לא. האם לאדוני יש שיקולים נוספים שבית המשפט צריך להביא בחשבון? האם לדעת
2 שלושת השיקולים לא מתקיימים במקרה הזה?

3
4 עו"ד חדד: אנו עוסקים בערעור, מתי ערכאת ערעור תתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי?
5 לגוף הערעור, אני סבור שיש עוד שיקולים. למשל, שמדובר בהדלפה אסורה, בית המשפט מדבר
6 כל הזמן על הדלפות.

7
8 כבוד השופטת יי וילנר: זה טיעון חשוב, הבעיה היא שאחרת סעיף 13 לא היה מאפשר חריג.

9
10 עו"ד חדד: שמעתי את זה מחברי והופתעתי. הרבה מאוד פעמים פונים לקבל חומר בצורה
11 מסודרת, יש הנחייה מסודרת של פרקליט המדינה איך מקבלים חומרים. יש פרוצדורה, אתה
12 מקבל לא בדרך של הדלפה אלא בדרך המלך, הולך לבית המשפט אם יש הוראה ספציפית ואתה
13 לא מקבל הדלפה באופן פסול ואף רץ לבית המשפט תלבין לי אותה. זה לא מתקבל על הדעת.

14
15 כבוד השופט נ' סולברג: אדוני אומר, שכל הדלפה, בית המשפט לא רשאי "להלבין" אותה?

16
17 עו"ד גלבפיש: הנחת המוצא שזו הדלפה, אם זה מהמדינה זו הדלפה אסורה, אם זה בידי
18 הסניגורים מותר להם להעביר לתקשורת.

19
20 עו"ד חדד: בסעיף 21 לערעור אומר רביב (מצטט). הטענה שלנו שמדובר בהדלפה אסורה. אנחנו
21 לא מדברים ב"לעולם לא". אנחנו מדברים בשיקול, אם מדובר בדבר שניתן לך בדרך שחומרים
22 מועברים לעיתונאי זה שיקול. אני חושב שיש שיקול ותיכף אדבר בו, מתי הדברים מפורסמים,
23 עוד שיקול שהוא המועד בו מוגשת הבקשה ולטעמי הוא שיקול מכריע. שיקול נוסף הוא תום
24 לב, איך אתה מגיע? האם כמי שמכבד את הוראות החוק?

25
26 כבוד השופטת יי וילנר: זה אותו דבר כמו הדלפה.

27
28 עו"ד חדד: במקרה שלנו זה משהו חריג, פורסם כקדימון דקה לפני, זו עבירה – שנת מאסר.
29 ביום שניתנה החלטה הגשנו בקשה לעיון והודענו לחברי בטלפון, ובכל זאת פרסמו את הדברים.
30 גם זו החלטה של בית המשפט העליון ב- 8898/04 כב' השופט חשין (מצטט).

31 לטעמי, יש נימוק נוסף. כשאתה קובע לעצמך את הדין, אתה הפרשן, אני יודע שיש משפט פומבי
32 ב-20/5, רביב ערך משפט פומבי ולא ידעתי שיש לו סמכות לפי סעיף 13. חברי דיבר על פרטיות
33 וזה לא שיקול מכריע, אראה עוד ועוד החלטות, לא הסכמה שלאחר פטירה, לאו הסכמה היא.
34 מעבר לכך, אין פה הסכמה של היורשת ויש פה רק השארה לשיקול דעת.

35 אני טוען שהשיקול המרכזי הוא טוהר ההליך והשלב שבו אנחנו נמצאים ותבחנו את כל
36 הפסיקה שחברי הביא. בכל הפסיקה מוטיב מרכזי ברור, אנחנו בפתח ההליך, פרשת התביעה,
37 ההגנה, יש עוד עדויות שעתידות להישמע, לא מתירים את החריג שבסעיף 13. נניח שפלוני כבר

1 העיד, הרי בהקשר זה אין הבדל בין אם עדותו נשמעה כבר או שעתידה להישמע. ההיגיון הזה
2 נכון ביחס לעדויות שלא נשמעו, משעה שהעיד עד אין סכנה שזה ישפיע על העדים.

3
4 כבוד השופטת יי וילנר : אדוני יודע שזה לא תמיד, עד יכול לחזור לדוכן העדים.

5
6 עו"ד חדד : נכון, זה לא תמיד אך בכל הכבוד הכוונה היא להשפעה על עדים במובן הרחב. אם
7 אני שומע את עדותו של חברי, אני מושפע ממנו ועל זה מדברת הפסיקה. דווקא שעד עצמו יראה
8 את הדברים שלו, זה פחות ירתיע, משום שיש ריענון לפני העדות, דווקא שם מרכז הכובד הוא
9 לא שם, מרכז הכובד הוא השפעה על עדים אחרים. לכן, יש כלל שאומר שלא מפרסמים את
10 כתב האישום וכו', עד מגיע לפני העדות, נותנים לו את החומרים שלו, הודעות ולא עדויות כפי
11 שחברי טוען.

12 ב- 10994/08 מדינת ישראל נ' תורג'מן נכתב בפירוש שם (מצטט). שוב, אנחנו מדברים על
13 השפעה על עדים שהם מחוץ לעדות הספציפית על העניין הזה. דברים שכתב השופט לוי,
14 שזכיתי להיות המתמחה שלו, הוא אמר ביחס לפרשה בעניינו של קצב (מצטט).
15 הוא אומר על זה שלא יכול להיות שדיון משפטי יהיה בטלוויזיה, אומרת זאת למשל השופטת
16 ארבל בבש"פ 6516/09 (מצטט).

17
18 כבוד השופטת יי וילנר : זה במקרה שיעשו שימוש בהליך.

19
20 עו"ד חדד : לא, שאל השופט שטיין קודם על מי הנטל. הנטל רובץ לפתחם להראות שלא מדובר
21 בהדלפה. בפסק הדין בעניין אלוביץ' מדבר בית המשפט על הרעה החולה הקשה שמדובר
22 בהדלפות. שם היתה בעיה והחומר לא היה מצוי אצל הסניגורים. אי אפשר לדבר בבעיה של
23 הדלפות ואז לתת הכשר מטעם בית המשפט. כבוד השופט לוי בהקשר זה אומר שלטעמו, יכול
24 להיות שהרשויות הרימו ידיים מוקדם מדי (מצטט), יכול להיות, אבל שבית המשפט ייתן אישור
25 לפרסם דבר כזה?

26
27 כבוד השופטת יי וילנר : אילו היתה צד אחד של הדלפה, אך כאן יש 50% שזו לא הדלפה וזה
28 מעשה לגיטימי.

29
30 עו"ד חדד : כשיש כלל וחריג, נניח שאין כלל וחריג אלא רק המוציא מחברו.

31
32 כבוד השופט נ' סולברג : אין מחלוקת שהנטל מוטל על המערערים.

33
34 עו"ד חדד : נכון, פעם אחת שהם המבקשים, הכלל הוא לא מפרסמים וצריך טעמים מיוחדים
35 לפרסם. איזה טעמים מיוחדים יש פה? אני מסתכל על כל אחד מהטעמים. הכלל החשוב ביותר
36 הוא מועד הפרסום.

1 כבוד השופטת יי וילנר : שאלה – בהנחה שיש רלוונטיות למועד הפרסום מבחינת השלב. זה לא
2 הולך להיות בתוך המשפט.

3
4 עו"ד חדד : זה עניין ספקולטיבי אם זה הולך להיות בתוך המשפט, הנושאים עליהם מדבר סגל
5 בוודאי בתוך האישום, לטקסטים שלו יש חשיבות, הוא מדבר על אנשים ואירועים ספציפיים,
6 בוודאי שזה בתוך המשפט. יש פרשה א', ב', ג' ו-ד', יש חומות בין הפרשות ועל א' ו-ב' החליטו
7 שלא מגישים כתב אישום, פה מדובר על עד שאם היה בחיים בוודאי היה עד תביעה. לכן, אנו
8 מדברים על עדות שבלבת המחלוקות שבתיק. אני טוען ההיפך ממה שחברי אומר, לי יש יתרון
9 לשאול את העד האם כך או אחרת, פה היכולת העלובה של הסניגור לאמת אותו עם נתונים,
10 אפילו את זה אין לי. עוקפים את סעיף 13, כאשר המאזניים מאוינים והם לא, יש לשאול למי
11 יש אינטרס להדליף את העדות? דבר שני, המדינה באופן מוזר משאירה את זה לשיקול דעת.
12 נחפש ביחד מתי השאירו החלטה כזאת לשיקול דעת ולא נמצא, אני שם את הדבר בצד, אנחנו
13 בשאלה מי צריך להוכיח ומה.

14 כאשר אני שואל את עצמי את השאלה הבאה, אי אפשר להתעלם מן ההיסטוריה. גם בבג"ץ
15 אלוביץ' דובר בהדלפה שהגיעה לרביד, לא מהסניגוריה, אם הוא קיבל כבר, רביב הוא עיתונאי
16 מוכשר מאוד ויש לו מקורות רבים מאוד.

17 לטעמנו, כפי שאמרתי, השיקול המרכזי הוא שיקול הזמן. אם מסתכלים על כל המקרים שחברי
18 הביא, כולם, תמיד הכף נטתה שלא לפרסם כשהיה אפילו צפי להליך. למשל, באחת הבקשות
19 היתה בקשה למשפט חוזר ואפילו שם, כשהגישו בקשה בהסכמת כולם לפרסם 6561/09 שם
20 אמר בית המשפט לא מפרסמים למרות שהמשפט נגמר.

21
22 כבוד השופט א' שטיין : אדוני יתייחס למקרה בו חברו מצטט את השופט אלרון, שאומר
23 שהשיקול הדומיננטי שיש הסכמה וגם האינטרס הציבורי ברמה בינונית.

24
25 עו"ד ליאונד : גם השופטת ברלינר.

26
27 כבוד השופט א' שטיין : היא שופטת מחוזי.

28
29 עו"ד ליאונד : גם החלטת השופט אלרון היתה כשהוא היה במחוזי.

30
31 עו"ד חדד : חברי היה צריך להגיד זאת.

32
33 כבוד השופט א' שטיין : השופט אלרון נותן פרופוזיציה משפטית.

34
35 עו"ד חדד : אני מבקש הפנייה.

36
37 עו"ד ליאונד : תפ"ח 4067/07 ערוץ 2 נ' מדינת ישראל ישראל בעמ' 12 להחלטה.

1 כבוד השופט נ' סולברג: עו"ד חדד, אדוני יכול להשלים את דבריו אח"כ.

2

3 עו"ד חדד: מפנה לפסיקת בית המשפט 6515/09 ידיעות אחרונות נ' מדינת ישראל (מצטט).
 4 לטעמנו, זה מאוד דומה לדברים שלנו. כלומר, אנו רואים, בשונה ממה שאומר חברי, בפסיקת
 5 בית המשפט העליון משקל ההסכמה הוא קל ולא כבד. רואים שיש משקל משמעותי נוסף,
 6 החשש מהנדידה מהזירה המשפטית לזירה התקשורתית. אגב, בניגוד גמור למה שאומר רביב
 7 שהדלפות הוא דבר מבורך, נשמת הדמוקרטיה. יכול להיות שזו תפיסת עולם שובת לב אך זו לא
 8 תפיסתנו, אנו חיים מתקדימים והחלטות. אנו יודעים שהדלפות הוא דבר פסול שיש להילחם
 9 בו.

10

11 כבוד השופטת י' וילנר: מה אדוני אומר על כך שהתמליל כבר נמצא והדבר לא יעלה ולא יוריד.

12

13 עו"ד חדד: טיעון זה עובד לשני הצדדים. אני טוען, בא המחוקק וקבע מה כן ומה לא, הוא קבע
 14 כל וידיאו - לא, תמליל לא אומר כן ולא לא וממילא מה שלא אסור הוא מותר וכו'. לא אנחנו
 15 צריכים להחליט, המחוקק בא והכריע. אי אפשר להפוך את סעיף 13, לכאורה הנימוק הזה,
 16 כשיש לך תמליל, לכאורה תמיד נגיד מה בגלל הצבע לא נתיר פרסום? העובדה שאנו בפני
 17 כבודכם ויש הבדל של איכות, מבחינת השפעה על ההליך המשפטי. אנחנו סבורים שהצורך
 18 לציבור לקבל תשובות נענה באופן מלא על ידי התמליל. חבריי טוענים בלי להציג הוכחות שזה
 19 מאפשר להם לסתור, אין ראיות ושמענו סיסמאות וזה לא תחליף לנטל הרובץ לפתחם. שידור
 20 הווידיאו יאפשר להם מעבר לטענות המושמעות כאן, מעבר לטענה האפריורית שלהם שהטענות
 21 נכונות או לא נכונות, המקום לברר אותם זה בבית המשפט ולא בתקשורת. זו ההלכה
 22 המיושמת. כבוד השופטת ארבל אומרת (מצטט). זה מה שרוצים לעשות כאן, אני לא יכול
 23 להראות מה נכון ומה לא נכון, עדות שתיוותר בחלל הציבורי, במשפט הציבורי.

24

25 כבוד השופט א' שטיין: הטענה שלו, אם הבנתי נכון, יש את הזירה המשפטית והציבורית, הוא
 26 אומר שיש מי שפועל בזירה הציבורית ואומר שבזירה המשפטית תופרים תיקים, אנחנו רוצים
 27 לשים את זה כמשקל יתר וזו הטענה.

28

29 עו"ד חדד: הוא רוצה לנהל משפט מקביל, זה מה שהוא עשה, לפרק שלו הוא קרא "משפט
 30 ציבורי". אי אפשר להחליף את הפרוצדורה המשפטית בפרוצדורה של הערוץ של המקור. כבוד
 31 השופט רובינשטיין -

32

33 כבוד השופט א' שטיין: הוא אומר שאני רוצה לשים את המשקל בגזרה המשפטית.

34

35 עו"ד חדד: בעניין תורג'מן ע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' תורג'מן, שם אומר כבוד השופט
 36 רובינשטיין (מצטט). בע"פ 2476/15 נאמר (מצטט). זה השיקול המכריע, אם אנו מחפשים כלל
 37 אצבע, נראה שזה הכלל, מתי הסכימו ומתי לא הסכימו. זה נכון לכל המקרים שהציג חברי,
 38 למעט העניין של השר שגב, שם לא נוהלו הליכים והושג הסכם טיעון.

1 לגבי הטענות הציבוריות, גם בב"ש 92681/05 רשת נ' מדינת ישראל (מצטט). זו ההלכה, זה
2 הדבר המרכזי, לא הסכמה.

3 דבר אחרון, בעניין ההסכמה, טענו שבכל הכבוד לאלמנה, היא אינה יורשת של הזכות לפרטיות
4 שהיא לעולם של האדם עצמו והזכות לא עוברת בירושה. יש הסדרה מסוימת מי יכול לעשות את
5 זה, בן או בת הזוג ואח"כ הילדים, אנו טוענים שלפי סעיף 13 בטח לאחר הפטירה, נשאר
6 למשפחה במובן הרחב. למשל, אחד האחים, דוד סגל, נתן בידי מכתב שהוא חתם עליו שבו הוא
7 אמר שאינו מסכים לפרסום זה ולא משאיר לשיקול דעת, אם תאפשרו לי אגיש את המכתב הזה.

8
9 עו"ד ליאונד : חברי לא הראה לנו, מדובר בירשת יחידה.

10
11 כבוד השופט א' שטיין : עו"ד חדד, לפי כללי ירושה, אין משמעות למה שהאח אומר.

12
13 עו"ד חדד : כללי ירושה לא חלים פה. זכות לפרטיות היא זכות אישית שלא עוברת בירושה.

14
15 כבוד השופט א' שטיין : מה שעובר זה כל התרופות

16
17 עו"ד חדד : סעיף 25 לחוק הגנת הפרטיות שקובע למשל שרק חצי שנה לאחר הפטירה, נניח רכוש
18 שמועבר לקק"ל, היורשת היחידה או לא יורשת יחידה, לא משנה. כאן אין הסכמה של האישה,
19 אני מזכיר. לפי פסיקתו העקבית של בית המשפט הזה, זה לא עובר בירושה.

20
21 כבוד השופט נ' סולברג : עו"ד גלבפיש, האמת ניתנת להיאמר, קצת הופתעתי כאשר קראתי את
22 הדברים, את עמדת הפרקליטות בבית המשפט המחוזי. אדוני מפרקליטות המדינה, לא חתום על
23 העמדה שהוגשה לבית המשפט המחוזי מטעם פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), אבל
24 הרושם הוא שנותרתם אתם מהאו"ם. הצגתם שיקולים והשארתם לשיקול דעת. הפרקליטות
25 אמורה לחשוש במצבים כאלה מפני אותו אפקט מצנן וכתבתם קצת באופן אנמי על "חשש
26 מסוים", אתם לא חוששים לדבר כזה? להשפעה שלילית על נכונות של אנשים להעיד? ב' - אתם
27 צריכים לסייע לבית המשפט, יש לכם את הכובע הכפול, גם כמי שמנהלים את התיק הפלילי
28 אבל גם שיקולים יותר רחבים, תנו עמדה. יש לכם תקדימים בהם עלתה השאלה הזאת, הגבתם?
29 הייתם החלטיים?

30
31 עו"ד גלבפיש : אענה לכבודו ואיני בטוח שתשובתי תספק את כבודו. נכון שעובדתית אנו
32 מתנגדים לבקשות מסוג זה. עם זאת, ברי פלוגתא עיקריים כאן הם חבריי בעוד שהאינטרס
33 שלנו הוא מסוים וכך נתפס הדבר בעינינו.

34
35 כבוד השופט א' שטיין : אם נכונה הסברה שיש כאן הדלפה,

36
37 עו"ד גלבפיש : איננו סבורים שיש כאן הדלפה, תיקנתי את חברי, החומרים נמצאים כבר שנה.

38

1 כבוד השופטת יי וילנר : איזה אינטרס להוציא החוצה?

2
3 עו"ד גלבפיש : כל אחד והאינטרסים שלו.

4
5 כבוד השופט א' שטיין : ההקלטה מטבע הדברים נמצאת בידי המשטרה.

6
7 עו"ד גלבפיש : החומרים נמצאים מעל שנה בידי כל הסניגורים, לא רק סניגור אחד, הרבה מהם
8 וכל אחד מהם עם האינטרסים שלו. איני יכול לשלול שזו הדלפה. הנקודה ברורה, ביררתי עם
9 חברי וכל האחראים לתיק, כל החומר הועבר לכל הסניגורים. אם זו היתה הדלפה הייתי מסכים
10 עם בית המשפט שזה שיקול. כפי שאמרה כבוד השופטת וילנר יש בעיה, חיסיון שבית המשפט
11 הכיר ולכן אי אפשר לעשות את זה. אם זה היה התנאי, הרי תמיד הנטל הוא על עיתונאי לפנות
12 בבקשה לפרסום.

13
14 כבוד השופט א' שטיין : אנחנו לא אומרים לו איך להרים את הנטל. אנחנו יושבים על המדוכה
15 ורואים מי הרים ומי לא הרים את הנטל, זה החוק. מי שקשה לו להרים את הנטל אנו נותנים לו
16 עצה – אל תבוא.

17
18 עו"ד גלבפיש : בהנחה שהדברים הועברו אל הנאשמים כדין על ידי אחד הסניגורים.

19
20 עו"ד חדד : זה גם לא כדין.

21
22 עו"ד גלבפיש : המדינה אינה מרוצה מניהול הליכים בתקשורת בין אם הודלף על ידי סניגורים
23 ובין עם על ידי אחרים, זה נאמר גם בעניין אלוביץ'. אבל אין מה לעשות, כאשר סניגור מקבל
24 לידיו חומר חקירה, אין שום מקור לאסור עליו להעביר את החומר ואז סניגור בהליך מבקש את
25 האישור לפרסם את הדברים. המשמעות של הבקשה שתידון היא שהעיתונאי יסגיר שהסניגור,

26
27 כבוד השופט א' שטיין : הנטל הוא עליו.

28
29 עו"ד גלבפיש : בעניין רשות השידור אליו הפנה גם בית המשפט המחוזי מדובר על נסיבות
30 מיוחדות ואינטרס משמעותי המצדיק חריגה מן הכלל לאי הפרסום.

31
32 כבוד השופט א' שטיין : אם לא הרים את הנטל, עדיין יש שיקולים ציבוריים להצדיק את
33 הפרסום.

34
35 עו"ד גלבפיש : גם אם מדובר בהדלפה, הופעתי בעניין הרפז, מדובר בהדלפה ועדיין הדברים
36 הועברו.

1 כבוד השופטת יי וילנר : אדוני העיר הערה שבתיק הזה אתם לא בזירה הנכונה. במה זה שונה
2 מכל תיק אחר?
3
4 עו"ד גלבפיש : לא אמרתי שאנחנו לא בזירה הנכונה. יש שיקולים לכאן ולכאן, חשבנו שבתיק
5 הזה נקודת המוצא, כתבתנו, היא היעדר הפרסום, כתבנו בטיעון שלנו, זה החוק. עם זאת, בית
6 המשפט שאל את הצדדים ועמד בנקודות לכאן ולכאן, יש שיקולים מיוחדים לכאן ולכאן. מצד
7 אחד, יש את השיקול, זה אינו תיק רגיל שזו אינה עדות, זה לא תיק רגיל זה חלק מחומרי
8 החקירה. העדות הזאת כן רלוונטית כי יש בה דברים שנוגעים לפרשות בתיק, בשלב זה אני מגיע
9 לחלק השלישי שהדלתא בין הפרסום הוויזואלי לתוכן הדברים מאיין את החשש לשיבוש
10 לשופטים ועדים אחרים.
11
12 כבוד השופט א' שטיין : עד שיושב בבית, אז הוא רואה בטלוויזיה שיש פה איזו אווירה וכך הוא
13 מיישר את העדות. האם אין כאן פגיעה בהליך המשפטי?
14
15 עו"ד גלבפיש : אני סומך על חבריי והחומר עצמו ייחשף בין אם יהיה בוויזואלי ובין אם לאו.
16 העד גם מקבל את זה משלוש הקראות שתעשה תכנית המקור עם הבלטת הכותרות. במובן זה
17 החשש משיבוש ההליך, הוא לא גדול מפרסום הקלטת. אין פה, כמו למשל משחזור שאתה יכול
18 לראות את הדברים. זה עובד גם לכיוון השני, זה רק צבע, ומה הטעם לפרסם את זה?
19
20 כבוד השופט א' שטיין : אדם לא מעיד, הוא מספר כל מיני דברים על משפחת נתניהו, הכל עדות
21 שמיעה, הוא לא מעיד. יש חשש שזה יכול להשפיע.
22
23 עו"ד גלבפיש : איני יודע אם המונח עדות שמיעה רלוונטית.
24
25 כבוד השופט א' שטיין : מפי אומרים ויש אמרות של נאשם.
26
27 עו"ד גלבפיש : אכן, מהצד השני יש חשש של מראית פני ההליך. איננו חושבים שיש מקום לשנות
28 מהחלטת בית המשפט המחוזי.
29
30 כבוד השופטת יי וילנר : אתה משאיר לשיקול דעת בניגוד למקרים אחרים, במה זה שונה
31 ממקרים אחרים? זו עמדה שונה מה שאדוני אומר עכשיו.
32
33 עו"ד גלבפיש : משלא נפלה טעות איננו חושבים שיש מקום להתערב.
34 הדבר הראשון, זה שונה מתיקים אחרים, בהרבה מאוד תיקים השאלה אם הוא מסכים אם
35 לאו, פה היתה הסכמה ולא אכנס לעניין היורשת וזה גם שימש נימוק בעינינו.
36
37 כבוד השופטת יי וילנר : אתם אמונים גם על שאלת פרטיותו של הנפטר, אומר חברו שהיורשים
38 לא יכולים לתת הסכמה, זכות הנפטר על פרטיות לא עוברת ליורשים.

1
 2 עו"ד גלבפיש: אני מודה שאיני מוכן עם טיעון סדור לכך. לטעמנו, הסכמת בת הזוג, זה יותר
 3 מזה, הלכה איתו משך שנים וגם המדובר בשותפתו למשרד למעשה. עמדתנו היתה שכן יש
 4 ליורשת זכות חוקית שלו, במקרה הזה גם שותפתו לעסק, יש זכות להביע עמדה בשם הנפטר
 5 בנושא הזה.

6
 7 כבוד השופטת יי וילנר: אין כאן הסכמה, יש כאן הותרה לשיקול דעתה.

8
 9 עו"ד גלבפיש: אני מודה שהייתי מרגיש טוב יותר אם הגברת היתה נוכחת פה, יש במכתב
 10 ניואנסים שלא ברורים עד סופם.
 11 לנושא ההדלפה, ככל שמדובר ברשויות החוק הרי שההדלפה לא חוקית וככל שזה מועבר על ידי
 12 סניגורים הדבר לא צריך להישקל.

13
 14 עו"ד חדד: אבקש לומר, חברי, עו"ד גלבפיש, כנראה אינו יודע – כאשר סניגור מקבל חומר
 15 הפרקליטות מחייבת אותו לחתום על התחייבות שלא להעביר את החומר לכל גורם אחר.

16
 17 כבוד השופט נ' סולברג: עד שאנחנו מתלבטים בדלתא, בתוספת מבחינתכם לטובת זכות הציבור
 18 לדעת, בממד הוויזואלי, קיבלנו במעטפה חתומה את הקלטת. אדוני יגיד מה השעות שם ואז
 19 נוכל אנחנו לאחוז את השור בקרניו. מהם המסרים? אדוני מתבקש להפנות אותנו לקטעים
 20 הרלוונטיים שברצונכם לשדר.

21
 22 עו"ד סיטון: אנחנו יכולים להעביר בתמלול מה נכנס לתכנית, המדובר ב- 20 דקות בערך מתוך
 23 5 שעות בחקירה.

24
 25 כבוד השופט נ' סולברג: זה גם יחסוך זמן שיפוטי וגם ימקד אותנו, בבחינת התועלת למימוש
 26 זכות הציבור לדעת אל מול החשש לגבי ניהול המשפט הפלילי.

27
 28 עו"ד סיטון: אוכל להעביר את תמלול קטעי הווידיאו, למשל רעייתו של סגל מתראיינת שם
 29 ודבר זה יכול להבהיר את הסכמתה.

30
 31 כבוד השופט נ' סולברג: זה יקל עלינו.

32
 33 עו"ד חדד: זה גם פועל הפוך, משדרים 20 דקות מתוך חמש שעות וגם זאת בעיה.

34
 35 כבוד השופטת יי וילנר: מותר לא לשדר הכל.

36
 37 כבוד השופט א' שטיין: מבחינתם, חלקים אלה הם להרים את הנטל.
 38

עו"ד חדד : אנחנו לא נתנגד לשיקול דעתו של בית המשפט.

עו"ד ליאונד : יש פה תחושה של דאבל סטנדרט, ברור שהמשיב מאשים את החוקרים בכך שהם סוחטים וברור שזה בשיח הציבורי.

כבוד השופט א' שטיין : זה לא בשיח המשפטי?

עו"ד ליאונד : הרי ברור שהעד לא יעיד, זה לא משאל עם וגם לא חבר המושבעים. ממה הם חוששים? הציבור יטה לחשוב שכך וכך, אבל הוא יטה לחשוב יותר גרוע, שהחוקרים הם עבריינים. נושא שיח הציבורי מצוי בפסיקה, חברי ציטט את פסק דין עמר, אנחנו מבקשים שהדבר ייראה, אם זה באמת נעשה כך או לא נעשה כך. ההשפעה בכל הכבוד מזה שייראה וויזואלי אם זה קוהרנטי או לא קוהרנטי, אם לראות אחד מבוהל והוצאו ממנו דברים בסחיטה. גם את זה רוה"מ אמר. גם כאשר מפרסמים את התמליל, אותו עקרון שדיברנו עליו קודם הוא קיים. בית המשפט אמר שגם במקרה הזה כשמפרסמים את התמליל, הוא אומר מה ההבדל, לדעתי זה לא ישפיע על השופטים, אין את זה בחומר החקירה. גם במלל יש את זה, ומה העיקרון במלל? המימיקה, התיעוד החזותי, הקוהרנטיות לראות מה יש שם.

כבוד השופט א' שטיין : יש יתרון לאופן העברת המידע של הוויזואליות. יש לכך ספרות ענפה וגם משפטית.

עו"ד ליאונד : זה פועל לטובת העניין, בכל הכבוד, בתמליל זה לא עובר. הציגו אותו כאילו, איפה התגובה?

עו"ד חדד : זה לא הוגש למטה. אני מתנגד, אני רציתי להגיש את שיעה סגל ולא הגשתי.

עו"ד ליאונד : בתוך הפרסום היתה תגובה. אחרי שניתנה החלטה ביקשנו הוראה להוריד את הכל, אבל זה מה שהציבור ראה. זה גם כתוב בתגובה, לא הבאתי את הכל מפאת צנעת הפרט, אמרו עליו שהוא היה במצב שלא יכול היה להתנגד ואפשר רק לדמיי ומה שהוא אמר. למה לדמיי? הפרקליטות לא היתה מותירה לשיקול דעת, ראינו את אותן הנחיות שחברי התבסס עליהן לא מעט, בהנחיות כתוב במפורש שיש מקרים שכן צריך לפרסם. אם זה לא המקרה, סעיף 13 הופך להיות אות מתה. הוא מדבר על הקלטה מחוץ לחדר החקירות. בעניין הזה של סעיף 13, כל פעם שהיו דברים שהתייחסו לשיח ציבורי, כשהיתה הסכמה ולפעמים כשלא היתה, בית המשפט התיר. אם במקרה זה בית המשפט לא יתיר, אנא אנו באים? עיתונות בלי הדלפות,

כבוד השופט א' שטיין : אני יכול להוסיף עוד כמה סעיפים, בלי להגיד 117, אנחנו מכירים עוד כמה סעיפים.

עו"ד ליאונד : עיתונות בלי הדלפה אין לה קיום.

1
2
3
4
5
6
7

כבוד השופט נ' סולברג : נדחה לעיון ולמתן פסק דין שיישלח לצדדים.

קלדנית : רינה